

get mere op omkring økologi. Det har man selvfølgelig også lov til at synes at der skulle. Men et faktum er jo, at vi her taler om, at der for første gang nogen sinde er kommet en økologipakke, at der er afsat nogle midler, som der aldrig har været afsat før. Man kunne selvfølgelig godt ønske, at det var endnu flere midler, men jeg synes også, at man skylder at anerkende, at der faktisk er gjort en stor indsats for økologien.

Eller havde Enhedslisten hellere set, at det var endt med regeringens oprindelige udspil, nemlig 15 mio. kr., i stedet for 27 mio. kr. årligt?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Der er jo ikke nogen grund til at lægge skjul på, at hr. Christian H. Hansen som betaling for at støtte regeringens grundlæggende synspunkt her, nemlig at der ikke måtte tages en krone fra den almindelige landbrugsstøtte, og at man skulle overholde finansministerens direktiv om, hvor mange penge man måtte bruge de første 2 år, har fået en lille pakke til økologi. Og det er bedre end ingenting.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil bare takke for anerkendelsen af, at der faktisk nu med den her regering er blevet gjort en stor indsats for økologien. Det er vi glade for at høre at Enhedslisten også vil indrømme i dag.

Så skal det her jo munde ud i et spørgsmål, og spørgsmålet må være: Er Enhedslistens virkelyst og engagement i landdistrikterne så stort, at de trods alt, selv om der er nogle tal, Enhedslisten gerne vil have flyttet om på, ender med at sige, at de støtter det her, fordi det alligevel er en saltvandsindsprøjtning til landdistrikterne, og altså giver en anerkendelse af, at det jo også er meget godt?

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jo en kendsgerning, hvilket hr. Christian H. Hansen omhyggeligt glemmer, at der i Folketinget i dag er flertal for at yde en betydelig større indsats på økologiområdet, end hvad hr. Christian H. Hansen kunne aftale med regeringen. Hr. Christian H. Hansen har ret i, at den økologiske begejstring er kommet sent til Socialdemokraterne, men den er kommet, og den vil blive husket efter et kommende valg.

Det andet, jeg vil sige til hr. Christian H. Hansen, er, at vi i dag ikke stemmer om økologipakken; vi stemmer om et lovforslag, der giver ministeren en række beføjelser, som han har vist han bruger på en stærkt uhensigtsmæssig måde. Selv under hr. Christian H. Hansens gode påvirkning bliver det ikke andet end halvskidt. Så på det grundlag kan vi ikke stemme for det lovforslag, der ligger her.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren, og så er det fødevareministeren.

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):
Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for i hvert fald den debat, vi har haft i dag.

Der har været mange positive bemærkninger, og særlig har jeg noteret mig, at de er kommet fra hr. Christian H. Hansen, hr. Jens Kirk og hr. Allan Niebuhr. Det er kun forståeligt. Det er jo sådan, at når vi indgår den her aftale, er det jo bl.a. deres tre partier, som får sat fodaftryk i den, og det gør fødevareministeren også. Sådan er det i en god forhandling: Man giver, og man tager, og så stykker man det sammen bagefter.

Men inden jeg går over til sådan at sige noget mere direkte om lovforslaget, har jeg sådan set lyst til at sige, at det i grunden er tankevækkende, hvor stor forskel der kan være på tingene, når man sidder her nu næsten i et par timer og lytter til den debat, der foregår her i salen fra oppositionens side, om det nye landdistriktsprogram og den nye lov, og når man lige har været på rundtur igen ude i landet – jeg skal hilse og sige, at alle kan være glade, for der kommer et sted mellem 202 og 175 mennesker hver gang – og har hørt begejstringen og hørt om de visioner, folk har om, hvad de vil lave ude i landdistriktet. Man kan virkelig somme tider få en fornemmelse af, at man ikke er i det samme land.

Herinde må man sige at tingene bliver talt helt ned. Det er sort, der er ikke penge nok, og det er skidt og halvskidt, alt efter hvilke udtryk man nu kan finde. Så er det jo godt, at begejstringen er der, når man kommer ud i landdistrikterne, derude, hvor menneskene lever, derude, hvor de skal omsætte det her til politik.

Så en opfordring vil i hvert fald fra min side være, at ingen forsøger at tale den begejstring ned. For selv om man kan være uenig i indholdet, og det er jo fair nok, at man politisk kan være det, så er der vel ingen grund til at tage